

РЕШЕНИЕ

№ 6362

гр. София, 02.11.2018 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 18.10.2018 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Дилиана Николова

при участието на секретаря Ана Илиева, като разгледа дело номер **7142** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалба на С. К. А. срещу мълчалив отказ на кмета на Район „Т.“-СО за предоставяне на достъп до обществена информация по подаденото от оспорващия заявление вх.№ СОА18-ЕВ01-621/04.06.2018г.

От фактическа страна в жалбата е изложено, че на 15.03.2018г. жалбоподателят подал заявление за достъп до обществена информация в контактния център на СО, с което поискал да му бъде предоставена информация, подробно описана в 9 точки. На 30.03.2018г. получил решение по заявлението от главния архитект на СО, с което бил предоставен частичен достъп до търсената информация, а с допълнително писмо бил уведомен, че заявлението в частта на исканата информация по т.5 до т.9 вкл. било препратено на кмета на Район „Т.“-СО. По заявлението в посочената част било постановено Решение № РТР18-РИ09-3/03.05.2018г., с което отново бил предоставен частичен достъп – липсвало произнасяне по т.9 от заявлението. Жалбоподателят приел, че е налице мълчалив отказ по посочената част, предвид което подал ново заявление вх.№ СОА18-ЕВ01-621/04.06.2018г., с което поискал предоставянето на копия от административните актове, с които са възложени на съответните длъжностни лица задължения да контролират поставените мобилни търговски съоръжения на територията на Столична община – Ю. парк III част. На 06.06.2018г. получил писмо от кмета на СО, адресирано до кмета на Район „Т.“, с което заявлението му било

препратено по компетентност на последния на основание чл.32, ал.1 ЗДОИ. Към датата на подаване на жалбата сочи, че няма отговор по него. За установяване на твърденията си прилага като доказателства подадените заявления и получената във връзка с тях кореспонденция.

Въз основа на изложеното оспорващият обосновава, че по подаденото от него заявление е формиран мълчалив отказ поради липсата на произнасяне в законоустановения срок, който отказ намира за незаконосъобразен поради това, че е недопустим и моли за отмяната му. Претендира направените по делото разноски. В съдебно заседание поддържа изложеното в жалбата лично и чрез адв.Г., който излага допълнителни съображения в писмени бележки.

Ответникът по оспорването чрез юрк.Г. в съдебно заседание, моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна. Възражава срещу прекомерността на заплатеното адвокатско възнаграждение. В предоставения му от съда срок не е депозирал писмени бележки по спора.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е допустима – подадена е срещу подлежащ на оспорване пред съд индивидуален административен акт, от лице, което е адресат на акта и което е неблагоприятно засегнато от него, т.е. при наличие на правен интерес от оспорването. Съгласно разпоредбата на чл.28, ал.1 ЗДОИ заявленията за предоставяне на достъп до обществена информация се разглеждат във възможно най-кратък срок, но не по-късно от 14 дни след датата на регистриране. В настоящия случай подаденото от оспорващия заявление по ЗДОИ е регистрирано с вх.№ СОА18-ЕВ01-621/04.06.2018г. в деловодната система на СО. С писмо изх.№ СОА18-ЕВ01-621/1/ от 06.06.2018г. на кмета на СО /л.23 по делото/ заявлението е препратено по компетентност на кмета на Район „Г.“-СО. Ответникът не оспорва, че на същата дата писмото е постъпило в районната администрация /протокол от съдебно заседание на 18.10.2018г./. Следователно от тази дата започва да тече 14-дневният срок на произнасяне на ответника и изтича на 20.06.2018г. Липсата на произнасяне по подаденото от оспорващия заявление формира мълчалив отказ по см. на чл.58, ал.1 АПК, който подлежи на оспорване в едномесечен срок – чл.149, ал.2 АПК, т.е. най-късно жалбата е следвало да бъде подадена до 21.07.2018г.

В настоящия жалбата, по която е образувано настоящото производство, е подадена чрез административния орган на 02.07.2018г., в преклузивния срок по чл.149, ал.2 АПК.

Разгледана по същество, жалбата е основателна по следните съображения:

Административното производство е образувано по подадено от жалбоподателя заявление за достъп до обществена информация вх.№ СОА18-ЕВ01-621/04.06.2018г. С него жалбоподателят е поискал предоставянето по реда на ЗДОИ на копие от административните актове, с които са възложени на съответните длъжностни лица задължения да контролират поставените мобилни търговски съоръжения на територията на Ю. парк III част. В заявлението жалбоподателят изрично се е позовал на надделяващ обществен интерес. Посочил е също, че желае исканата информация да

му бъде предоставена по електронен път на посочения в заявлението електронен адрес.

Страните не спорят, че в срока, предвиден в разпоредбата на чл.28, ал.1 ЗДОИ не е последвал изричен акт, поради което жалбоподателят е оспорил по съдебен ред мълчалив отказ по подаденото от него заявление.

По делото от ответната страна в съдебно заседание на 18.10.2018г. беше представено заверено копие на длъжностна характеристика за длъжността „главен специалист“ в Отдел „РКТД“ като видно от нея в преките му задължения е включено изготвянето на справки за вписаните заявления за работно време на стационарни търговски обекти, извършването на проверки на стационарни търговски обекти и на местата за търговия на открито, за които е необходимо разрешение от районната администрация за извършване на търговска дейност и изготвяне на протоколи за резултатите от тях.

За преценка законосъобразността на оспорения мълчалив отказ, съдът съобрази следното:

Правото да се търси и получава информация по чл.41, ал.1 от Конституцията на Република България обхваща задължението на държавните органи, техните териториални звена и органите на местното самоуправление в Република България, да осигуряват достъп до обществеността информация. Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация, както и с повторното използване на информацията от обществеността са уредени в ЗДОИ.

Съгласно чл.3, ал.1 ЗДОИ задължени субекти за предоставянето на обществена информация са държавните органи, техните териториални звена и органите на местното самоуправление в Република България. Според разпоредбата на чл.38, ал.1, изр.2-ро ЗМСМА орган на изпълнителната власт в района е кметът на района, съответно същият има качеството на задължен субект по чл.3, ал.1 ЗДОИ.

Съгласно разпоредбата на чл.2, ал.1 ЗДОИ обществена е информацията, която е свързана с обществеността живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закон субекти. Тази информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. Следователно обществена информация съставляват всички данни относно обществеността живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължения субект. Обществеността информация бива официална – информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия /чл.10 ЗДОИ/ и служебна - която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации /чл.11 ЗДОИ/. Достъпът до официална обществена информация се осигурява чрез обнародването ѝ, а достъпът до служебна обществена информация се предоставя по реда на този закон, като законът предвижда ограничение – когато тя е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение /мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации/ и когато съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи – чл.13, ал.2 ЗДОИ. Освен посочената разпоредба, законът въвежда ограничение за предоставяне на достъп до обществена информация и в случаите по чл.37, ал.1 ЗДОИ,

регламентиращ основанията за отказ за предоставяне на обществена информация - когато: 1. исканата информация е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон; 2. достъпът засяга интересите на трето лице и няма негово изрично писмено съгласие за предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес; 3. исканата обществена информация е предоставена на заявителя през предходните 6 месеца. Анализът на разпоредбата показва, че изключение от посоченото правило е допустимо само в хипотезата на надделяващ обществен интерес, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл.3, като във всеки конкретен случай, за да се позове на разпоредбата на чл.37, ал.1, т.1 и т.2 ЗДОИ задълженият субект следва да преодолее оборимата презумпция, регламентирана в § 1, т.6 ДР ЗДОИ.

В настоящия случай търсената от заявителя информация - копия от административните актове, с които кметът на района е възложил на конкретни длъжностни лица упражняването на контрол върху мобилни търговски съоръжения на територията на Ю. парк III част, представлява обществена информация от категорията на служебната по см. на чл.11 ЗДОИ, тъй като се съдържа в актове, издадени при упражняване на неговите правомощия – напр. във вр. чл.23, чл.24 и чл.34 и сл. от Наредбата на Столичен общински съвет за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столичната община /НРУИТДТСО/, доколкото възлагането на контролни функции с нарочен акт /вкл. вменяването на задължения по длъжностна характеристика/ определя последния като вътрешнослужебен. Тя отговаря и на изискването по чл.2, ал.1 ЗДОИ – свързана е с обществения живот и ще даде възможност на заявителя да си състави собствено мнение относно дейността на задължения по закон субект, а именно предприети ли са своевременно действия, осигуряващи осъществяването на контрол върху търговската дейност, извършвана на територията на Ю. парк III част, т.е. как изпълнява правомощията си кметът на района, вменени му с разпоредбите на НРУИТДТСО. В този смисъл е налице и надделяващ обществен интерес по см. на § 1, т.6, предл.2-ро и 3-то ДР ЗДОИ, тъй като предоставянето на информацията ще позволи повишаване на прозрачността и отчетността на задължения субект.

Предвид това за ответника е възникнало задължението да разгледа подаденото от жалбоподателя заявление за достъп до обществена информация и да се произнесе по него по начина и в сроковете, регламентирани в закона, като съгласно разпоредбата на чл.38 ЗДОИ, административният орган в случай на отказ е следвало да издаде мотивирано решение за това.

Видно от доказателствата по делото, ответникът не е предоставил исканата от заявителя информация, но не е постановил и мотивирано решение за отказ за предоставянето ѝ. Липсата на отговор от ответника формира мълчалив отказ по см. на чл.58, ал.1 АПК във вр. с чл.28, ал.1 ЗДОИ, като по този начин той не е спазил изискуемата от закона форма – писмената и е допуснал съществено нарушение на административнопроизводствените правила. С оглед характера на обществените отношения, които урежда приложимия материален закон /предмета и целта на закона/ и при изричната разпоредба на чл.28, ал.2, чл.38 и чл.39 ЗДОИ за формата и съдържанието на решението, както и за връчването му, е налице императивна законова разпоредба, която изисква и задължава субектите по чл.3 от закона да се произнесат писмено по заявленията за предоставяне на достъп до обществена

информация.

По изложените съображения е налице незаконосъобразност на оспорения мълчалив отказ, който следва да се отмени и да се задължи административния орган да постанови писмено решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на исканата обществена информация, за което да уведоми писмено заявителя.

Основателна, при този изход на спора, е претенцията на жалбоподателя за присъждане на направените по делото разноски. Такива са доказани в общ размер на 510 лева, представляващи внесената държавна такса по направеното оспорване и адвокатско възнаграждение в минималния предвиден в чл.8, ал.3 от Наредба № 1/09.07.2004г., размер, което от своя страна обуславя неоснователност на направеното от пълномощника на ответника възражение за неговата прекомерност.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2, чл.173, ал.2, чл.174 и чл.143, ал.1 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на С. К. А. мълчалив отказ на кмета на Район „Т.“-СО за предоставяне на достъп до обществена информация по подаденото от оспорващия заявление вх.№ СОА18-ЕВ01-621/04.06.2018г. по описа на Столична община.

ИЗПРАЩА делото като преписка на кмета на Район „Т.“-СО за произнасяне с изричен акт по подаденото от С. К. А. заявление за достъп до обществена информация вх.№ СОА18-ЕВ01-621/04.06.2018г. по описа на Столична община, в срок до 14 дни от влизане в сила на настоящото решение.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на С. К. А. сумата в размер на 510 /петстотин и десет/ лева, представляваща разноски по производството.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: